

deraf baade overfor den høitærede Finantsminister og overfor Pensjonscontoiret, som har udarbejdet det — viser, at Gjennemsnitsalderen for de afgaaede Embedsmænd i de 13 Aar fra 1ste Februar 1851 til 1ste Februar 1864, altsaa i 13 ordinaire Frebsaar, var 58,7 Aar; men dette kan vistnok neppe betragtes som Gjennemsnittet af den Alder, i hvilken Embedsmænd blive udygtige til Statens Tjeneste. Det forekommer mig, at der heri ligger et yderligere Beviis for, at Embedsmændene i dette Tidsrum snarere have søgt deres Afsted for den Alder, da de egenlig blive udygtige, og at de, dersom Pensjonsloven havde været mindre gunstig for dem, maaffee vilde have udsat det Tidspunkt, da de søgte deres Afsted, endnu nogle Aar, idet de havde anspændt Evner og Iver for at gjøre Fyldest i Statens Tjeneste ligesom i private Stillinger. Der er flere Gange blevet hentydet til, at Lønningsforholdene i private Stillinger skulde være gunstigere under iøvrigt lige Vilkaar end de ere det med Hensyn til Statens Embeder, og det er ikke længer siden end igaar, at den høitærede Finantsminister gjorde en Hentydning hertil. Der er imidlertid faare mange Tilfælde, hvori Statens Lønnings- og Pensioneringsforhold ere ikke saa lidet gunstigere end i tilsvarende private Forhold, idet de aabne Embedsmænd, Functionairer, Leilighed til i en langt tidligere Alder end i nogen privat Stilling at gaae af med Pension. Ogsaa paa anden Maade har Pensjonsloven af 1858 eller ialfald dens Analogi øvet sin Virkning, thi efter denne Pensjonslov eller dens Analogi ere Pensionerne for de ved Frebslutningen afgaaede Embedsmænd fastsatte. Blandt disse findes der et temmeligt stort Antal, som er gaaet af i en yngre eller ialfald i en kraftigere Alder, og blandt disse har en ikke ganske ringe Deel faaet betydelige Pensioner, tildeels paa Grund af, at de i en forholdsvis ung Alder ere blevne ansatte i temmelig betydelige Poster. Ikke saa faa af dem have Pension til Beløb af 1000 og 1,500 Rd. og have med disse Pensioner i Nyggen ikke søgt atter at komme ind i Statens Tjeneste, men have søgt privat Erhverv. Dette er en umiddelbar Følge af den høie Pension. — Naar jeg her fremdrager de

finantzielle Ulemper, som det hidtil gjældende Pensioneringsystem har medført, maa det dog paa den anden Side heller ikke oversees, at det ikke vil kunne gaae an at sætte Pensionerne saa lavt, at man af den Grund bliver rodt til at forhøie Embedsindtægterne; thi dette vilde kun være at give med den ene Haand, hvad man tog med den anden; men ikke destomindre tror jeg, at man vil kunne gaae noget lavere, end man gif, da det hidtil gjældende System blev indført. Paa den Tid vare baade Statens finantzielle Forhold gunstigere, end de nu ere, og der herskede da endnu tillige en noget anden Opfattelse af hele dette Forhold, end der efterhaanden mere og mere har gjort sig gjældende. Af disse forskellige Grunde kan jeg ikke see rettere, end at det maa anses tilraadeligt, nu ved denne Leilighed at foretage nogen Forandring i det hidtil gjældende Pensioneringsystem, og at baade finantzielle og administrative Grunde maae gjøre dette tilraadeligt. Den uheldige Virkning, som det hidtilværende Pensioneringsystem har udøvet, tror jeg imidlertid mere er sporet med Hensyn til de høiere end med Hensyn til de lavere lønede Embedsmænds Pensionering, og forsaavidt Thinget og Ministeriet maatte være villige til at gaae ind paa en Forandring i dette System, tror jeg, man bør være mere sfaansom med Hensyn til Forandringer overfor de lavere lønede Embedsmænds Pensioner end overfor de høiere lønede. Det Tabelværk, som jeg nylig omtalte, yder en Bekræftelse paa, at den uheldige Virkning af det hidtilværende Pensioneringsystem mere har viist sig med Hensyn til de lavere end med Hensyn til de høiere lønede Embedsmænd. Ganske tydeligt træder det vel ikke frem i denne statistiske Oversigt; men det kan man heller ikke vente, da den selvfølgelig ikke er affattet i dette Diemed. Der er ogsaa andre Grunde, som maae gjøre det tilraadeligt at være mere sfaansom overfor de lavere lønede end overfor de høiere lønede Embedsmænds Pensionering. Bore Lønningsystemer ere vistnok ikke saadanne, at Embedsmændene i Reglen ville kunne opspare Noget af Betydning; men gjælder dette i Almindelighed, gjælder det ubetinget, eller saa godt som ubetinget,